

kunde Stemmegivningen, ikke have været afbrudt tidligere, men den samme Vælger forklarer paa et andet Sted, at efter Valglovens Ord, er det vel paabuud de Listerende, at ophøre med at modtage Stemmer og at aflevere deres Lister til Formanden, naar der ikke melde sig flere Stemmeberettigede, „men han skønner, at det vilde føre til forskjellige Ulemper“, om en saadan Bestemmelse med Strengbed blev fulgt af Listerførerne. Han erkjender altsaa, at Valgloven, paabyder en saadan Fremgangsmaade, men efter hans Skjøn vilde denne medføre Ulemper, og derfor kan der efter hans Mening ikke være Tale om at følge Valglovens Bestemmelse og slutte, blot fordi der i 10 Minuter eller et helt Kvarter, ingen Vælgere melde sig for at afgive deres Stemmer. Der have vi altsaa en Forklaring af Valglisterføreren angaaende hans Mening om Valgloven, gaaende ud paa, at det vilde medføre Ulemper, om man fulgte Valglovens Bestemmelse i § 42, og det kan derfor vel antages, at man her i dette som i flere andre Tilfælde har sat sit personlige Skjøn over Valglovens Bestemmelser. Men jeg skal dernæst gjøre opmærksom paa, at den samme Vælger selv har forklaret, at han var et godt Kvarter borte henimod Afstemningens Slutning, i hvilken Tid en anden Vælger blev konstitueret til at føre Protokollen. Han kan altsaa slet ikke forklare Noget om, hvad der er foregaaet i dette gode Kvarter, og det var netop lige imod Slutningen, at man mente, at der skulde have været afsluttet. Den samme Vælger har været saa usikker i, hvad der er passeret forinden, at han har sagt, at naar han skulde udpege, hvem der havde stemt i det gode Kvarter, hvort han havde været borte, vilde han, om ogsaa Listerne bleve ham forelagte, slet ikke kunne sige det. Der maa altsaa have været en ganske mærkelig Værdig Sighed i den Vælgers Haandskrift, som afløste ham, og hans egen Haandskrift; thi ellers maatte det være let for en Valglisterfører, naar han gennemgik Lister, at angive, hvilken Stemmegivning han selv har indført, og hvilken der er indført af en Anden; han erklærer imidlertid ikke at kunne gjøre dette, selv om Lister bliver ham forelagt. Ovenpaa alt dette kommer der imidlertid Noget, som maa have langt større Betydning end Valglisterføreren Forklaring, og det er den Forklaring, der er afgiven af Valgbestyrrelsens Formand. Jeg tror, at, hvor der herfter bestemt Uoverensstemmelse mellem en Valglisterførers og Valgbestyrrelsens Formands Erklæring, maa den sidste anses for den rette, og jeg skal gjøre opmærksom paa, at dette saameget mere maa gjælde her, som samtlige Forhør have været Valgbestyrrelsens Formand meddelte i Udskrift, sørend han fik sin sidste Erklæring. Han har altsaa set og vidst, hvorledes Boerne Valglisterfører har forklaret sig, og dog siger han i sin Erklæring, derover, lige det Modsatte. Under saadanne Omstændigheder som de foreliggende tror jeg, at det er Valg-

bestyrrelsens Formand, der bedst kjender det Rette, thi det er ham, der skal have Overblikket over det Hele, medens den enkelte Valglisterfører kun skal have sin Opmærksomhed henvendt paa sin Liste. I den anden Erklæring — jeg har tidligere henvist til — er Del af Indholdet af Valgbestyrrelsens Formands første Erklæring, men det er som sagt i den anden, der blev afgiven i Januar, at han siger, at han er fuldkommen vis paa, at det er tilkjendegivet Valgbestyrrelsens Medlemmer, at de havde at underrette Formanden derom, naar der ingen flere Vælgere melde sig for at stemme. I den 3die og sidste Erklæring indrømmer han imidlertid, at han mulig i denne Henseende har taget fejl, idet han nemlig var saa udmattet af denne Dags Besværligheder, da han havde opholdt sig paa Raadhuset hele Dagen, og slet ikke været borte derfra, at han vel kunde være kommen til at overse Et eller Andet paa Grund af den fatige rede Tilstand, hvort han var. Han var meget fatigeret. (Afbrudelse af Bille.) Ja, jeg tør ikke sige, hvad det er, at være fatigeret; men det er de Medlem, der spurgte om det, ved det vidst bedre. (Bille.) Jeg spurgte slet ikke om, hvad det er. Det er, slem, naav man afbrøder et Medlem, at man saa ikke taler høit. Valgbestyrrelsens Formand siger i sin sidste Erklæring, der blev afgiven, efterat han havde faaet Udskrift af samtlige Forhør, at han ikke var istand til at serindre, om han, da Skovbyerne med deres Liste gik bort — det vil sige, da han selv havde vist dem bort, og ikke vilde modtage dem, efterat de i længere Tid forgæves havde søgt at faae Alrigtigbederne oplærede — muligvis kunde have sagt, at den indløbne Feil vel ikke var af anden Betsafsenhed, end at den ved lidt noiere Eftersyn kunde havees. Ifølge sin første Erklæring skal han imidlertid flere Gange have spurgt dem, om de ikke snart vare færdige, og det skal da steds have heddet, at nu vare de sjar færdige. Nu oplyses det jo, at det har været dem, der flere Gange henvendte sig til ham, og at han ikke vilde modtage dem, men viste dem tilbage. Disse to Forklaringer synes ikke at staa i Harmoni med hinanden. Skovbyerne gif imidlertid som sagt bort, for maaste ved nærmere Eftersyn at faae Feilen hevet. Dette traf ud, som han siger, „og Balghandlingens Afslutning blev derved forhindret. Men den indløbne Feil, havde allerede bevirket, at Stemmeafgivningen ikke kunde sluttes tidligere end ansørt, da Skovbyerne vare de sidste, han modtog den befalede Melbning fra.“ Der siger han altsaa udtrykkelig, efterat han har faaet at vide, at Valglisterføreren havde forklaret sig anderledes, at Skovbyerne vare de, der forsinkede Afslutningen af Valget, og at de allerede forinden de første Gang melde sig med deres Lister, havde udhalet Tiden og forsinket det Hele. Dette tror jeg er tilstrækkelig til at forklare Forholdet mellem Erklæringerne. — Det er de